tűdecimű. In mare ħ intellige in muliere.xij. ⁊ ſic intel
lige ꝑdi.decr.de reſti.ſpo.ex ꝑte.⁊ ꝓbat.ſ.eo.li.ɔ elec.
indēnitatibꝫ.j.rńſo.ſ.de deſpō.impu.ꝯtinebat. Jo.an.
a ¶ Spűalibꝫ. Puta ⁊ mrīmōio ⁊ ſiłibꝫ. b ¶ Depē/
dētibus.vt dote q̄ depēdet a mrīmōio:de dote poſt di/
uoꝛ.reſti.c.iij.

vel foꝛte repetit:vel ab eo repetuntur vſure.(Large di Additio
citur hec cauſa ſpiritualis:id eſt eccleſiaſtici foꝛi:vt in
Clemen.diſpendioſam eo.titu.de quo dic vt ibi nota.⁊
dicam.j.de vſur.c.j. Jo.an.) Vel dicitur natus de ille/
gitimo matrimonio.de oꝛdi.cog.tuam.vel his ſimilia.

c ¶ Xxv.annis.
Sine curatoꝛe ſi
cut maioꝛ.
d ¶ Debebis.in
matrimonio hoc
erat expꝛ̄ſſuꝫ in ꝑ
dicta decre.ex ꝑ/
Additio te.(ꝑ quā ptꝫ in
queſtiōibꝫ Joħ.
de deo de qua di
cam.j.de ſen.ex.
lꝫ.in vlt.glo.etiā
ſuo tꝑe nō pōde
rādā etatē.xxv.
annoꝝ in defen/
dente cāꝫ mrīmo
nialem. Jo.an.)
Sꝫ qꝛ quidā di/
cebāt id ſpāle in
carnali matrimo
nio:ideo emana/
uit hec lata con/
ſtitutio:ſꝫ quod
idē eſſet in ſpűa/
li ꝓbatur per de/
cret. de elect.du/
dű.j.de regu.po
ſtulaſti. ⁊ ħ fac:

tis:in beneficialibus ⁊ aliȷs
a cauſis ſpiritualibus:necnon
b ⁊ dependentibus ab eiſdem:
c ac ſi maioꝛ.xxv.annis exiſte/
res.ad agendum ⁊ defenden
dum:vel per ꝓcuratoꝛē quē
ad ħ deſtituendű decreueris
d admitti debebis. Si vo infra
quartűdecimű annű exiſtas:
e ꝑ te agere aut defendere non
poteris ſuꝑ ipſis:ſed vel per
tuum epiſcopum:vel per offi
f cialem eiuſdem tibi curatoꝛ
g h dabitur ad lites huiuſmodi
exercendas:aut tuipſe ſi ma/
i ioꝛ infante fueris:cum aucto
k ritate alterius eoꝛundem pro
curatoꝛem ad eas poteris de
putare. Delegatus etiaꝫ apo
ſtolice ſedis ⁊ ſubdelegatus
l m ab eo:tibi ſi non habeas cu/

ratoꝛem dare valeant:vel au
n ctoꝛitatem conſtituendi pꝛo/
curatoꝛem pꝛeſtare:ad illas
cauſas vel lites dűtaxat que
o corā ipſis fuerint ventilāde.
p ¶ In huiuſmodi quoqꝫ liti
bus ſiue cauſis:quāquā in pote/
ſtate patris exiſtas:nec alͤs
abſqꝫ ipius aſſenſu in iudicio
q regulariter eſſe poſſis:eius
(cum de his ſe intromittere
r non habeat)nequāquā requi/
ri debebit aſſenſus. De foꝛo
competenti. Innocentius
quartus. Archiepiſcopus
omiſſo appellationis articu
lo vel ꝑ viā querele de cauſa
ſubditoꝝ ſuffraganeis etiam
ipſius ꝯſentientibus non co/
gnoſcit.h.d.vſqꝫ ad.§.neqꝫ.
Archiepus ſubditos ſuffra/

k ¶ Alteriꝰ.epi
ſcopi ſcilicet vel
officialis.(vel cu Additio
ratoꝛis ſic depu/
tati ſm Archi/
diaconum.)
l ¶ Ab eo.Dele/
gato oꝛdinarij.
(etiam legati ſm Additio
Archidiaco.non
enim emanat a
ſede ꝙ emanat a
legato. alleg. de
fil.pꝛeſbyte.dile/
ctus. Graue vi/
detur hoc dice/
re ꝙ delegatus
legati non poſſit
ꝙ poteſt ſubde/
legatus delega/
ti:pꝛocederet au
tem eius dictum
ſi intellexiſſet ꝙ
delegatus lega/
ti id non ſubde/
leget. Joħ.an.)
nō dicit quaſi oꝛ
dinarius hoc de/
legare nō poſſit:

Additio qꝛ huius voluminis cōpilatoꝛes.(q̄s vide.ſ.in ꝓxi.§.
nos ad apicē. Jo.an.)de tutelis ⁊ curis nō poſuerunt
tanquā ɔ materia nob nō multű neceſſaria.⁊ aduerte:qꝛ
qɔ hic diciẗ q̄dā tenebāt idiſtincte: Inno.dicebat ꝙ de/
bebat dari curatoꝛ ſm qɔ in ✠.ſeq.de minoꝛe.xiiij.diciẗ
Hoſtiē.auc.ſuo capite ⁊ q̄dā ſimilitudine diſtinguebat inẗ
maioꝛes.xvij.an.vt tűc haberet locű ꝑma opinio:qꝛ ta/
lis ꝓdire pōt in publicuꝫ.iij.q.vij.§.tria.ad hoc.ſ.eo.
li.de ꝓcu.q generaliẗ in fi.vel.xviij.ſm ea q̄ no.de offi.
delega.cű viceſimű.⁊ minoꝛes.xvij.vt tűc habeat locű
opi. Inno.⁊ hanc viā mediā dicebat tenendā. Argu.de
offi.delega.querēti.hec no.de eta.⁊ quali.indecoꝝ.⁊ in
ſumma eiuſdē ti.§.etas.ſed repꝛobaẗ hec opi.vt hic vi/
des. Jo.an. e ¶ Nō poteris. Hoc tenet Ber.de eta.
⁊ quali.ex rōne.in glo.vlti. f ¶ Eiuſdem. Nō eīm ſuf
ficit:imo nec requiriẗ patris auctoꝛitas:nō eīm de pa/
trimonialibus tractamus in q̄bus id locű hꝫ.C.de bo.
que li.cű opoꝛtet.⁊.l.cű nō ſolű.⁊.j.in fi.c.nec impato/
ris vel alterius iudicis ſecularis cű ſpűalis ⁊ eccl'iaſtica
ſit cā.xcvj.di.bń q̄dē.ſ.de iudi.atſi clerici.⁊ de arbi.ꝯti
git. Arg.ff.ad trebell'.ille a q̄.§.fi.⁊.l.ſeq. g ¶ Ad li/
tes. Ad ħ.C.de cura.in li.dan.ꝑ totű.C.de cura.fu.l.fi.
in ꝑn. h ¶ Hmōi.ſ.ſpűales.q̄ſi de tꝑalibus nō depē/
dētibus ſe intromittere nō debeat.arg.j.ꝓxi.rń.niſi foꝛ
te rōne ꝑſone puta ſi clericus eēt. i ¶ Infante.i.in ſe/
ptennio.ſ.de deſpō.impub.lr̄as.⁊.c.acceſſit.minoꝛ eīm
Additio etas ignoꝛat q● videat.C.de fal.mo.l.j.in fi. Sꝫ dices
quā cauſam ſpűalē pōt tractare minoꝛ infante:matri/
Additio moniű eīm vel ſpōſalia(ſaluo qɔ habeẗ de ſpō.iuuenis.
Jo.an.)cōtrahere nō pōt:vt in ꝑdictꝭ iuribus:bńficiű
eccleſiaſticű habere nō pōt:vt no.ſ.de ꝑbē.ſuꝑ inoꝛdi/
nata. Qualis ergo erit hec cauſa? Foꝛte diſpenſatione
pape adeptus eſt.beneficium de quo agit vel defendit

ad hoc.ff.de offi.ꝓcōſu.l.nec quicquā.§.vbi decreto.⁊ ſu
per hoc vide ꝙ no.ſ.de reſti.in integ.c.penulti.⁊ ꝙ di/
xi.ſ.de offi.vica.licet. m ¶ Curatoꝛem. Foꝛte genera/
liter vel ſpecialiter ab oꝛdinario datum. n ¶ Pꝛocu/
ratoꝛem. Cum eſt maioꝛ ſeptennio:vt.ſ.✠.pximo.
o ¶ Ventilande. Delegata eīm eis cauſa ⁊ omnia dele/
gata videnẗ ſine quibus cauſa ⁊c.de offi.delega.pꝛete/
rea.(⁊.c.pꝛudentia.§.ſexta. Ad cauſam vero ꝑtinet ꝙ Additio
ꝑſona legitima ſit in cauſa.C.qui.da.tuto.⁊ cura.l.in
vniuerſis. Ergo poſſunt ꝑ qɔ perueniẗ ad illud.ff.de
ꝓcur'.ad legatű. Jo.an.) p ¶ Huiuſmodi. Scilicet
ſpiritualibus ⁊ dependentibus. Jo.an. q ¶ Regula/
riter. Et hoc habet locum etiā in maioꝛe.C.de bo.que
libe.cű opoꝛtet.l.j.cű nō ſolum.⁊ eſt hoc veꝝ ſuo nomi/
ne:ſecus ſi ſit alterius ꝓcuratoꝛ.ſ.eo.lib.de ꝓcura.qui
generaliter.ij.rń.⁊.ff.de mino.cum mandato. Ideo aűt
dixit regulariter:quia caſualiter cōtra:ſicut in caſtren/
ſi peculio in quo etiā cōtra patrem agit.ff.de iudi.nul/
la lis. Itē cű impetrat veniā etatis dűmō ſit maioꝛ.xx.
C.de his qui vene.eta.impe.l.ij.⁊ in momētanea poſſeſ/
ſione.C.qui legi.ꝑſo.l.vlti. Itē cű agit de thoꝛo viola/
to.ff.de adulte.ſi maritus.§.lex iulia.(⁊.l.inter liberas Additio
.§.penulti. Jo.an.)⁊ interdicto de libero homine exhi/
bendo.ff.de libe.ho.exhi.l.iij.§.ſi mulier. Itē ſm cano/
nes videẗ ꝙ indiſtincte ꝯqueraẗ filius de pr̄e.ſ.de ſpō.
nō eſt.ij.q.vij.queriẗ.vbi de ħ:⁊.xxiij.q.iiij.ſi eccleſia.
Itē in caſu.ff.de iudi.ſi lōgius. In his ⁊ ſilibus minoꝛ
⁊ in pr̄āte ꝯſtitutus agit(materiam glo.vides plene in Additio
ſpe.de actoꝛe.§.j.✠.itē ꝙ eſt filius.⁊ duabus chartis ſe
quētibus.⁊ ſpāliter de clericis in ✠.ſed cű clericoꝝ.d.⁊
ꝑ ħ decido quāplures queſtiōes huiꝰ materie ibi poſitas.
⁊ in.l.vlti.C.de bo.que li. Jo.an.) r ¶ Habeat. Ha/
bet eīm locű illa regula in ꝑrimonialibus:vt.ſ.dixi.

gane' nō pōt compellere cau/ſas delegatas ab eo ſuſcipe: ſuas ſn̄ias ⁊ p̄cepta exeq̄: vl' teſtionia in cauſis ad eos de/uolut' ferre: niſi ↄſuetudo a/liud diſponat. h. d. ad. §. nec etiam. Archiepiſcopus con/tra officiales vel p̄latos ſuf/fraganeoꝝ: cōſuetudine ali/ud non diſponente: ⁊ contra ſubditos ipſorum ꝓ ſalarijs aduocatorum ⁊ procuratoꝝ cauſarum fori archiepiſcopi iudex competēs non eſt. hoc dicit ad. §. contrahentes. Ar/chiepiſcopus non compellit inuitos contrahentes aliarū dioceſiū in ſua ꝓpria coram ſe reſpondere: niſi ibi inueni/antur. Sed ſi citati nolūt cō/parere vel malicioſe ſe occul/tant ne citentur in bonis ip/ſorum ſue dioceſis pōt miſſio/nem facere: vel in alia decer/nere p ordinarios faciendā. h. d. ad. §. nec clericos. Non pōt archiepiſcopus ſuos cle/ricos mittere in dioce. ſuf/fraganei vt corā eis fiant cō/tractus vel iam facti appro/bent. Nec ſi facti vel appro/bati fuerint coram illis: poſ/ſunt ſuffraganeorum ſubdi/tos coram ſe litigare compel/lere ſuper illis. Nec excōmu/nicare ſuffraganeoꝝ officia/les vel ſubditos: ſi nolunt li/tigare coram ipſo. hoc dicit ad finem ſm Domini. ca. I

Romana eccleſia: ⁊. j. nec appellatio/
a nis articulos pre/
termiſſo: nec alias
etiam cum minime appella/
b c tū extiterit: Remeñ. archiepi/
ſcopus vel eius officialis: de
d e cauſis clericorum tanq̄ iudi/
ces (licet in ipſos ijdem cleri/
f ci de facto conſentiant) abſq̄
dioceſanorum ſuorum volun/
g tate cognoſcāt. ¶ Neq̄ ſuf/
fraganeorum Remenſis ec/
cleſie ſubditos ipſorum dele/
h gationem ſuſcipere: vel ſentē/
i tias et precepta exequi: aut in
cauſis per appellationem de/
uolutis ad eos teſtimonium
k (niſi aliud in his tribus de
conſuetudine obtineant) per/
l hibere compellant. ¶ Nec
etiam ſuffraganeorum ipſorū
m officiales aut archidiaconos

Diuiſio Romana. ¶ Hec eſt ſolennis decre. habet vn/decim dicta circa forum competens vel incom/petens ſm Hoſtieñ. Boati. ⁊ Joh. mo. Pri/mo enim ponit duo. Scd̄o ibi: Neq̄ tria. Ter/tia ibi: Nec etiam. duo. Quarto ibi: Cōtrahentes. vnū. Quinto ibi: Nec clericos. ponit a/lia tria Joh. an. a ¶ Pretermiſ/ſo. Licet per ap/pellatione ad ar/chiep̄m cauſa de/uoluatur ⁊ de ea ↄgnoſcere poſſit: tamen de princi/pali queſtione co/gnoſcere non po/teſt: niſi prius de appellatione co/gnoſcat etiā pti/bus cōſentiētib⁹ ſine volūtate ſuf/fraganei: ⁊ q̄ in h caſu pinde eſſꝫ ac ſi ſine volūta/te ſuffraganei p ſimplicē q̄relam cognoſceret qđ n̄ pōt facere. ȝ. eo. li. de offic. or. c. j. ⁊ ſic fraus fieret illi ↄſtitutioni: ⁊ h intellige cū ap/pellat an̄ ſn̄iam. Nā qn̄ appellat a ſn̄ia iudex ap/pellatiōis ſtatim principali cogno/ſcat: de hoc. ȝ. de ap. vt debitus in glo. pe. ⁊ p h ꝓ/bat opi. Hoſti. q̄ no. j. eo. li. de ap. cordi. ꝙ illa de/cre. locū hꝫ ſpāli/ter in papa. in ar/chiepiſcopo enim locum nō habet: vt hic vides. ſic etiā ſoluitur cōtrarium illius decreta. ad iſtam. ſatis tamen

Additio videtur. (Idem Hoſtieñ. Pe. de Sam. ⁊ Archidiac.) ꝙ in quolibet inferiori a papa locum etiam habeat de/creta. illa que per ſimplicem querelam poſſit adiri: ⁊ ſic poſſet itelligi opi. Inno. vt ibi dicā. Jo. an. b ¶ Exti/terit. Et ſic aditur per ſimplicem querelam. c ¶ Re/meñ. vel alius quilibet: de offi. ordi. c. j. ȝ. eo. lib.

Additio d ¶ Clericorum. In laicis ſecus. (Idem Jo. mo. ⁊ Ar/chidia. ꝙ eſt verum quo ad temporalia: ſecus in ſpiri/tualibus ſm Hoſtieñ. alle. ȝ. de pe. ⁊ re. omnis. ⁊ remit/tit ad id ꝙ no. de deſpōſa. impube. c. ij. ⁊ de hoc dixi de offi. delega. b. ⁊. g. ſuper glo. fi. Jo. an.) quia priuatorū ↄſenſus ⁊c. C. de iuriſdic. om. iudi. ꝓuatoꝝ. e ¶ Iu/dices. Bn̄ dicit: quia tanq̄ arbitri h poſſent etiam ſine epoꝝ ↄſenſu ſicut quilibet alij cum h ꝓhibitum nō ſit:

Additio ad h de arbi. cū tpe. ⁊. c. dilecti. (⁊ de h. ȝ. eo. ſi diligēti in fi. j. glo. Jo. an.) f ¶ De facto. Quia de iure nō poſ/ſunt in iudicē nō ſuū etiā eccleſiaſticaꝫ pſonam: ⁊ ſi al's preſit iuriſdictioni ſine ꝓprij epiſcopi ↄſentire licentia.

Additio ȝ. eo. ſignificaſti. vbi de h. (⁊ ꝙ ibi ſcripſi poſt Hoſtiē.

ſuper. j. glo. hic no. Hoſtieñ. ⁊ Johā. mona. de nouem que requiruntur in iuriſdictionis ꝓrogatione quam fa/cit clericus. Jo. an.) g ¶ Neq̄. Archiepiſcopus ſub/ditum ſuffraganei non poteſt compellere cauſas dele/gatas ab eo ſuſcipere: ſuas ſentētias ⁊ precepta exequi: vel teſtimonia in cauſis ad euꝫ de/uolutis ferre: niſi ↄſuetudo aliđ diſponat. hoc di/cit vſq̄ ad. §. nec etiam. Domi. h ¶ Suſcipere. bn̄ pōt archiep̄s cāꝫ vel executio/nē ſn̄ie delegare ſbditis ſuffraga/neoꝝ ſuoꝝ: ſꝫ ad illa ſuſcipiēda il/los iuitos cōpel/lere non pōt: nec poteſt cōpellere illos vt ferāt te/ſtimōiū in cauſis ad ip̄m p appel/latione deuolut̄ niſi in his caſib⁹ aliud inducat cō/ſuetudo. qđ q̄ ſi/

Additio et mādabit ſuf/fraganeo vt ſub/ditū cōpellat ad teſtioniū ferēdū in illa cā (q̄ ſi in/fra terminuꝫ ad hoc aſſignatū id nō fecerit. archi/ep̄s id faciet ſm Hoſt. alle. ꝙ no. ȝ. eo. de ſup. neg. p̄la. romana. h n̄ placꝫ Archiđ. di/centi: ꝙ licet tūc ſuffraganeum co/gere poſſit ſubdi/tum ipſius non. Jo. an.) ſicut in alijs caſibus. ⁊ de h. ȝ. de offi. ordi. pa/ſtoralis. Idem eſt in quolibet iudice: vt ſi de alia ciuita/te petantur teſtes: iudex cauſe ad iudicem loci mittat vt reſtes recipiat: ⁊ ad iudicem atteſtationes remittat.

Nota C. de fide inſtru. l. iudices. Et nota ꝙ nō eandem iuriſ/dictionem habet iudex in acceſſorio q̄ in principali: ſed illud quia in ſubditos ſuffraganeorum iuriſdictionem

Additio nō habet: vt in principio decreta. paſtoralis. (⁊ ſic non obſtat. ȝ. de offi. delega. prudentiam. §. penulti. ⁊ vlti. que loquitur in delegato pape. Jo. an.)

i ¶ Precepta. Vt quia aliquem citari mādat: vel his

Cōſuetudo ſimilia. Jo. an. k ¶ Cōſuetudine. Cōſuetudo ergo in his iuriſdictionem tribuit: ad idem. ȝ. eo. lib. de offi. or/di. c. j. ⁊ de fo. compe. cum cōtingat. ȝ. eo. lib. de cōſue. c. ij. cum ſimilibus. l ¶ Nec etiam. Archiepiſcopus contra officiales vel prelatos ſuffraganeorum conſue/tudine aliud non diſponente nec cōtra ſubditos eorum pro ſalarijs aduocatorum et procuratorum cauſarum fori archiepiſcopi iudex competens nō eſt. h dicit vſq̄ ad. §. Cōtrahentes. ſm Do. m ¶ Officiales. Licet eniꝫ in ep̄m iuriſdictioneꝫ habeat nō tn̄ in officialē: vt infra

archipſbyteros ⁊ alios infe/
riores p̄latos: ſuffraganeis
eiſdē ſubiectos (dūmodo ali
ud eis cōtraria ꝯſuetudo nō
tribuat) nec ſubditos ſuffra/
a ganeorū ip̄oꝝ: ſuper ſalarijs
b aduocatorū ⁊ ꝓcuratorū: in
c cauſis q̄ in remēſi ventilanꝰ
curia: cogāt querulantibus
d e in ſua p̄ntia rn̄dere. ¶ Con
f trahētes vero aliaruȝ dioce.
ſuper cōtractibꝰ initis in re/
mēn. dioce. ab eiſdem (niſi in
ueniant ibidē) trahere corā
g ſe non debēt inuitos. licet in
poſſeſſionē bonorū q̄ ibi ha/
bēt: etiā cū alibi copiā ſui fa
h ciūt ſi eoꝝ auctate citati cō/
parere cōtēnāt: poſſint miſſi/
onē facere ꝯ eos: vel ſi forte
malicioſe ſeip̄os occultēt: ne
citatio ꝑueniat ad eoſdē: de/
cernere faciēdā i poſſeſſionē
bonorū: q̄ in alia etiā dioceſi
i obtinere noſcunꝰ: ſȝ tūc loci
dioceſanꝰ: ad denūciationeȝ
k l ip̄oꝝ faciet hmōi miſſionem.
m ¶ Nec clericos ſuos mittāt
ad ſuffraganeoꝝ ip̄oꝝ dioč.
n o ꝓ iniendis vel recognoſcen/
dis cōtractibꝰ corā ip̄is. Nec
eorūdē ſuffraganeorū ſubdi
tos cōpellāt corā ſe occaſiōe
p hmōi iuri ſtare. Neqȝ pōt ar/
chiep̄s ip̄e in ſuoꝝ ſuffraga/
q neorū officiales ⁊ ſubditos:
ꝓ eo ꝙ vocati ab ip̄o nolunt
querulātibus in ſua p̄ſentia

in fi. c. dicit. a ¶ Salarijs. taxata erāt olim iſta ſa/
laria ꝑ decre. de poſtu. ꝓperādum quā hodie nō habe/
mus. ⁊ de iſtis ſalarijs habes. C. de ſuffra. l. vna. C. mā
da. ſalariū. ⁊ qua actiōe petanꝰ. C. man. l. j. in vlti. glo.
Titio ff. e. l. ſalariū. (⁊ de his vide ſatis in Spe. de ſalar. §.
ij. et. iij.)
b ¶ Procura
torū. ꝯ ꝓcurato/
ris officiū debet
eſſe gratuitum.
Ad. (aduocatꝰ tn̄ lici
te vendit patro/
ciniū. xj. q. iij. nō
licet. Jo. an.) et
ſi aliqd recipiat
ꝯ bonos mores
facit: ⁊ redēptor
litis eſſe cenſeꝰ.
C. de pcu. litem.
C. man. ſi ꝯ lici/
tū. ff. man. ſi ve/
ro. nō remunerā
di. §. vlti. ſed le/
ges ille loquunꝰ
qn̄ paciſcitur vt
habeat certā p̄cē
cium de quo eſt
queſtio: qd̄ illici
Ad. tū eſt. (de h. iij.
q. vij. §. tria. x.
arcenꝰ. plenꝰ. ff.
de pac. l. ſumptꝰ
Ad. Jo. an.) hic de ſalario loquiꝰ qd̄ daꝰ (ſine pacto alˀs nō
eſt mandatū ſed locatio. ff. man. l. j. in fi. Jo. an.) ꝓ re/
muneratione laboris: qd̄ licitum eſt: vt hic ⁊. ff. man. l.
ſalarium. c ¶ Cauſis. licet eñ iuriſdictionē habeāt
in cauſis: nō tn̄ in ꝑſonas ratione ſalariorū ipſorū. cū
alia ſit cauſa. Arg. ꝯ. C. de iudi. ꝓperandū. §. ꝓculdu/
bio. vbi diciꝰ ꝙ ꝓpꝰ ſalariū aduocatorū nō deber cau
Ad. ſe fieri dilatio: ſed illud in ordinario loquiꝰ. (dicit Ho
ſti. et Arch. poſt eū ꝙ illa lex cōcordat q2 nō intromit/
tit ſe archiep̄us de cauſis ſalariorum ⁊ ſic ꝓpter illas
lis nō ꝓtelabiꝰ. mādabit aūt ordinario vt illas expedi
at. Jo. an.) d ¶ Rn̄dere. No. g ꝙ rōne cōtractꝰ nō
ſortiꝰ qs forū. Contra. ſ. e. c. vlti. cū ſuis cōcor. Sol. h
de cōtractu loquiꝰ inito in ciuitate ſuffraganei: puta
cū Boñ. q appellauerat ſecū duxit aduocatū Rauen/
nam: ⁊ ſic cōtractꝰ rauēne initus nō fuerat. Vel dic ꝙ
locū habet qn̄ ibi nō inueniꝰ. Vel dic verius ꝙ de con
tractu loquiꝰ quē qs celebrat vt viator: vt tūc ibi cōue
niri nō poſſint. durū eñ eēt vt quocūqȝ loco nauiget:
vel delatꝰ ſit rn̄dere teneaꝰ. ff. de iudi. l. heres abſens.
§. nā vbi ſic venit. ⁊ hec vera niſi ſe ibi ꝑmiſerint ſolu
Ad. turos. tūc eñ ſuſcipe cōpellerenꝰ (intellige h ꝑ moduȝ
ſequētis. §. Jo. an.) iudiciū: cū ibi ⁊ vbi domiciliū hn̄t
valeāt cōueniri. ff. de iudi. l. heres abſens. §. itē ſciēdū
ſ. e. dilecti. ibi eñ cōtraxiſſe videꝰ. vbi ſe ſoluere obli/
gauit. ff. de act. ⁊ ob. l. ꝯtraxiſſe. ⁊ cōtractū nō vtiqȝ eo lo/
co intelligiꝰ q̄ negociū geſtū eſt: ſȝ q̄ pecunia ē ſoluēda
ff. de re. au. iu. poſ. l. iiij. Et h reprobari videꝰ due opi.
doctoꝝ legū: quorū qdā dixerūt ꝙ rōne ꝯtctus viator
rn̄dere cōpelliꝰ ſi cōueniaꝰ priuſqȝ inde diſcedat. Alij
directe dixerunt ꝯ. ſ. ꝙ cōueniri nō poſſet priuſqȝ inde
diſcedat: ſȝ poterit ſi illuc poſtea reuertaꝰ. He opi. hic
tollūꝰ: cū dicaꝰ indiſtincte ꝙ rn̄dere nō cogiꝰ. Nec ob.
ff. de iudi. l. ij. §. oēs. ⁊. §. plane. vbi ꝓbari videnꝰ iſte
opi. q2 in roma ſpāle eſt ꝙ ibi diciꝰ q̄ cōis eſt oim̄ pa/
tria. ff. ad munici. roma. ⁊. ſ. eo. c. vlti. e ¶ Cōtra
hetes. ¶ Archiep̄us non cōpellit inuitos cōtrahen
tes aliarū dioce. in ſua ꝓpria corā ſe reſpōdere niſi ibi
inueniant: Sed ſi citati nolūt cōparere vel malicioſe ſe
occultāt ne citenꝰ: in bonis ipſorū ſue dioce. poteſt miſ
ſionē facere vel
in alia decerne/
re faciēdā ꝑ ordi
narios locorū h
dicit vſqȝ ad §.
nec clericos. Do.
Dixit hic Bar.
brixien. glo. po/
ſitā. ſ. e. c. vi. ſu/
per verbo cōtra
ctus. intelligen/
dā ſm qd̄ diciꝰ
in iſto. §. ⁊ intel/
lige iſtū. §. in cō
tractu quē qs ce
lebrat tanqȝ do/
miciliū habens:
vt cū ibi ꝑgulā Pergulā
habeat vel ar/
mariū alˀs ꝯdice
ret. ſ. ꝓxi. §.
f ¶ Aliarum.
d ꝓuincia vel ex
tra ꝓuinciā.
g ¶ Inuitos.
dicebāt eñ qui/
dā ꝙ remitti de
bebant ſicut in criminibus cū in hoc pariſicenꝰ (quo Ad.
ad forū ſortiendū. nō qno ad tractionē in iudiciū ſm
Jo. mo. hic. ⁊ ꝓbaꝰ hoc. ff. de in ius vo. l. ij. Joh. an.)
in auc. vt oēs obediant iudi. coll. v. in. ij. colū. In deli/
ctis aūt id ſeruaꝰ. (vt in Clemē. paſtoralis. de re iudi. Ad.
poſt mediū. x. ꝙ ſi punitio. vbi de h in glo. ſed nunqd
Jo. an.) in auc. vt nulli iudi. §. ſi qs vero. ⁊. §. ſequen.
coll. ix. Alij dicebāt ꝙ ſi aberat latitandi animo. iudex
vbi reperiebaꝰ tenebaꝰ remittere: alˀs debent poſſideri
bona. (de h. ff. de iudi. heres abſens. §. j. Jo. an.) expe/ Ad.
ditū eſt vt hic vides. h ¶ Eorū. archiepi vel offi/
ciales. i ¶ Noſcunꝰ. ipſi ꝯtrahētes: dicebāt qdam
ꝙ nullo caſu iudex hoc decernere poterat: quorū hic re
probaꝰ opi. ⁊ de hoc ꝑ Hoſti. in ſum. e. ti. §. ij. ver. iteȝ
rōne cōtractus. k ¶ Ipſorū. archiepi ⁊ officialis.
l ¶ Faciet. ad idem. ſ. e. poſtulaſti. m ¶ Nec cle
ricos. Non poteſt archiep̄s ſuos clericos mittere in
dioce. ſuffraganei vt corā eis fiāt ꝯtctꝰ vel iam facti ap
probenꝰ. nec ſi facti vel approbati ſūt corā illis poſſūt
ſuffraganeoꝝ ſubditos corā ſe litigare cōpellere ſuper
illis nec excōicare ſuffraganeoꝝ officiales vel ſubditos
ſi nolūt litigare corā ip̄o. h. d. Do. Et ſm Jo. mo. tex. Diuiſio
quattuor facit. nā ponit regulā ⁊ ꝓuiſionē annectit ibi:
Licet. quā ampliat ibi: vel ſi. executiōi ꝓuider. ibi: Sȝ
tūc. Jo. an. n ¶ Pro iniēdis. i. faciēdis vel incipiē/
dis. o ¶ Recognoſcēdis. tāgit ꝯſuetudinē frācie vbi
fiūt tales recognitōes. ⁊ ꝯcor. ad h. ſ. d iurepa. relatū.
p ¶ Hmōi. q2. ſ. inierūt vel recognouerūt ꝯtctū coraȝ
illis (nā ſi extra dioce. etiā corā ip̄is archiep̄is fierēt ꝯ Ad.
ctus nō ſortiunꝰ ꝯhētes ip̄oꝝ forū. Et qcūqȝ fiant in
ſua dioč. ſortiūꝰ forū ip̄oꝝ. Inno. Jo. an.) q ¶ Offi
ciales. lȝ eñ idē ſit cōſiſtoriū ep̄i ⁊ officialis ſui: vt. j. d
ap. romana. non tn̄ iuriſdictionē hȝ in officialē ep̄i: vt
ſ. e. §. ij. ⁊. iij. (ꝙ intelligas qn̄ peccat extra officialatū Ad.
vt dixi. ſ. eo. lib. de offi. vi. c. j. in. iij. glo. Jo. an.)

Ad. S Eculares. Diuidi non poteſt: quia clauditur vnico cōtextu. Do. Fuit tracta ꝺ ſi. decreta. extrauagantis que incipiebat: quia ꝛ cōtingit. (Jo. mo. alle. extraua. q̄ꝫ ſit graue. quā nō vidi. ſꝫ veritas eſt ꝙ ille. ꝟ. quia vero. erat ꝑ decre. quia nōnulli. ĩ. de immu. eccle. ꝛ vt ibi dixi in prin. iſta fuit vij. ꝛ vltima ꝓuiſio quā ibi fecerat Alex. q̄rt⁹. Jo. an.)
a Nulla. obſequendi eīn̄ eſt eis neceſſitas nō auctas imperā. di. xcvj. di. c. j. ꝺ ꝯſti. eccleſia. ꝛ ꝺ re. eccle. nō alie. cū laici. cū ſimi.
b Eccleſiaſticas. etiam ſi ordinē clericalē nō habeāt: vt religioſi ꝛ cōuerſi. xij. q. j. duo ſunt.
Ad. (de clericis ꝯiugatis ſecus. dūmodo nō fiat diſtrictio in pſona. ĩ. de cle. cōiuga. c. vno. Jo. an.
c Eis. ſecularibꝫ iudicibus
d Earū. pſonarū eccl'iaſticarū. e Dānabili. q2 eſt hoc ꝯ eccleſiaſticā libertatē. ĩ. de immu. ec. c. vl. ꝛ pe
Ad. nul. f Cōpellūt. de facto: (forte capitis pignoribꝫ vel facias ipoꝛū bonis. ſi diſtringerēt pſonaliter locus eſſet pene. c. ſi q̄s ſuadēte. xvij. q. iiij. Jo. an.) ꝛ eſt hoc
Ad. cōtra Boñ. q̄ haberēt (id eſt habeāt tpe hui⁹ glo. ſꝫ poſt traditū. ſ. ꝑ ciues regimen ciuitatis dn̄s Hoſti. ſublatū fuit illud ſtatutū. Jo. an.) ſtatutū ꝙ ois cōtract⁹ factus cū rectoꝛe eccleſie valeat ꝛ ꝙ ptās teneaꝫ illud executioni mandare. g Cōpeſcēdos. cōcoꝛ. ĩ. de iureiurā. c. licet. de exceptione. c. ij. de ſen. excō. decernimus.

Diuiſio Q Vm. C. laicus. Iſtud. c. poteſt diuidi in tres partes licet Jo. an. nō diuidat. In pꝛima ponit cōſultatio. In ſcđa reſpōſio. ibi: Ipſum. In tertia inſtruit iudicē. ibi: Vt ipſum. Do. Tracta fuit hec decre. de extrauagāti Clemētis q̄ incipiebat: Sua nobis. nobilis vir Henricus. e. ti. Jo. an. h Soluiſti. an fideiuſſoꝛ q̄ ſoluit vſuras illas a debitoꝛe repetat: dic vt
Ad. no. ſ. ꝺ fideiuſ. c. iij. (plenī⁹ in queſtiōe quā diſputaui. vide ſup regula damnū. ĩ. de regu. iur. Jo. an.) ꝛ ante ſolutionē agit fideiuſſoꝛ ꝯ debitoꝛē: vt ipſum a fideiuſſione abſoluat in caſibus. ſ. de fideiuſ. c. vl. ꝛ. c. cōſtitutus. i Obligaueras. olim erat in optione creditoris quē vellet cōuenire debitoꝛē vel fideiuſſoꝛē: hodie nō: qđ dic vt. ſ. de fideiuſ. c. ij. in pꝛima glo. k Indemnē. ꝛ ſic ſentiebat dānū vñ pmiū merebaꝫ: qđ eſſe nō debet. ſ. de fideiuſ. c. ij. vbi de hoc. l Iuramēti. xxij. q. j. c. vl. ſ. de iudi. nouit. ver. poſtremo. de elec. venerabilē ꝛ idē in alijs criminibꝫ eccleſiaſticis q̄ no. ſ. e. ti. cū ſit. (fa. ꝙ no. de purga. ca. nos inter. Jo. an.) Ad.
m Pꝛemiſſa. que ſemꝑ cenſurā habet p̄cedere. xij. q. ij. indigne. xxiiij. q. iij. de illicita. de ſen. excō. ſacro.
n Teneꝫ. ex tribus tenebaꝫ: de iure cōi: ꝛ pacto: ꝛ vinculo iuramēti. ex vltimo corā eccleſia cōueniꝫ: vt h̄ vides. (adiectio igitur iuramenti mutat foꝛū. ſicut ꝛ quandoqꝫ validat contractū. ſ. e. li. ꝺ pac. q̄ꝫuis. ĩ. de iureiurā. licet. quandoqꝫ nil operaꝫ. ĩ. de reg. iur. nō eſt ſm Joh̄. mo. et Archi. q̄ ambo ſic ad litterā loquunꝫ. ꝛ fa. ꝙ poſt Hoſtiē. ſcripſi de oꝛ. cog. tuam. ſup vlꝫ. glo. Jo. an.) Ad.

Ad.
E Xceptionis ꝑemptorie. Ponit regulā in cui⁹ vētre exceptionē inſerit ibi: Niſi. quā regulam exaggerat. ibi: Licet. ſm Jo. mo. Et incipe cōſtructū ibi obiect⁹. Jo. an. o Peremptoꝛie. de peremptoꝛijs ꝛ dilatoꝛijs dic vt no. ſ. de excep. c. exceptionē. in pꝛima glo. Et eſt ꝑemptoꝛia que intentionē agentis ꝑimit: vt pactū de ꝑpetuo nō petendo: ꝛ exceptio doli mali: ꝛ iuramentū de non agēdo vl' accuſando. ff. ꝺ excep. l. j. ꝛ. iij. ſ. ꝺ ac. venđs. Diuiſio Peremptoria q̄

p Defenſionis. differētiā facit inter exceptionē et defenſionē. pactū eīn̄ de nō petēdo ſiue iuramētū ipſo iure tollit naturalē obligationē ſicut numeratio: ſꝫ nō ciuilē ipō iure. ſed ope exceptiōis illā elidit. ff. de ſolu. ſtichū. §. naturalis. inſti. ꝺ excep. §. p̄terea. Defenſiōes ꝓpꝛie dicūꝫ q̄ ipſo iure actiōes tollūt: vt ſolutio: acceptilatio: q2 ſolutione ei⁹ qđ debeꝫ ꝛ acceptilatione ois obligatio tolliꝫ. inſti. qui. mo. ob. tol. in pꝛinci. ꝛ. §. itē ꝑ acceptilationē. Itē renūciatio dici pōt defenſio: ꝺ renū. ſup h̄. vij. q. j. q̄ꝫ periculoſum. de elec. cū inter. hmōi eīn̄ defenſiones nō ꝓpꝛie dicunꝫ exceptiōes cum nō excludant actionē: q2 nulla eſt ibi actio. ff. de excep. l. ij. licet large exceptiones dicunꝫ q2 excludūt agentem ſm Ber. (de hoc plenius in Specu. de excep. §. j. Jo. an.) Differentia exceptio defenſio
q Obiectus: Id eſt obiectio. (Innocē. exponit. id eſt exceptio ꝑemptoꝛia. Sed nō placet pōderato conſtructu. Johā. an.) r Iudicata. C. de re iudi. l. vl. Ad.
s Tranſacta. C. de tranſac. cauſas. (et. ff. de cōdi. inde. eleganter. §. ſi quis poſt. vbi glo. alle. hanc decre. Joh̄. an.) t Finita. ſufficiebat hoc dicere ꝙ omnia cōp̄hendit vt dixi in pꝛin. (require materiā huius glo. ple. in Specu. de excepti. §. dicto. in vlti. char. per totum. quoꝝ aliqua hic ꝓſequiꝫ Archidi. Jo. an.) Ad. Ad.

---

reſpondere: eccleſiaſticā exercere cenſuram. Bonifacius. viij. **Iudex ſecularis qui vult clericum compellere ad debita etiam liquida ſoluenda per eccleſiaſticū iudicem deſiſtere compellaꝫ. Jo. an.** **ca. II**

a S Eculares iudices: qui (licet ipſis nulla cōpetat iuriſdictio in hac b parte) ꝑſonas eccleſiaſticas ad ſoluendū debita: ſuꝑ qui c bus coꝛam eis ꝯtra ipſas ea d rum exhibenꝫ littere: vel ꝓ e batiōes alie inducunꝫ: dam f nabili p̄ſumptione cōpellūt a temeritate huiuſmodi: per locoꝛū oꝛdinarios: cēſura ec g cleſiaſtica decernim⁹ compeſcendos. Idē. **Ratione iuramenti laicus vt illud ſeruet corā iudice eccl'iaſtico cōuenit. Jo. an.** **ca. III**

h Q Vm. C. laicus ꝓ q̄ ſoluiſti certā pecunie q̄ꝫtitatem in qua pro eo te fideiuſſoꝛio i nomine obligaueras: te ſer k uare recuſet indemnē: cōtra iuramentum a ſe pꝛeſtitum temere veniēdo. Ipſum corā eccleſiaſtico iudice: ad cu l ius foꝛum ratione iuramenti cauſe hmōi cognitio noſciꝫ ꝑtinere: de iure poteris conuenire. Vt ipſum monitio m ne pꝛemiſſa: per cenſuram eccleſiaſticam: ꝙ te ſuper pꝛe n dictis (vt tenetur) ſeruet indemnē: pꝛeuia ratione compellat. **De litis conteſtatione.** Innoce. iiij. in concilio Lugdunē. **Peremptoꝛia lite cōteſt. nō īpedit niſi ſit de re ſemel finita. Jo. an.** **ca. I**

o p E Xceptionis ꝑemptoꝛie ſeu defenſionis cuiuſlibet p̄ncipalis cognitionem negocij contingentis: q ante litem conteſtatam obie r ctus. (Niſi ꝺ re iudicata s t tranſacta ſeu finita excipiat